

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 24. Provinciæ status.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

riffer; quo dicto, famulum suum incredibili primùm dolore, deinde gaudio perfundens, videri desit. Quo ostento Provincia Paraquariensis incomparabili favore obstrictam, & supra merita tanti principis iudicio hospitioque honestatam, se sensit.

PORRO sub id tempus in hac Provincia ducenti circiter Socii novem Collegia & viginti quatuor sedes apud Indos occupabant, domi forisque utiles. Ex centum sacerdotio initiatis, pauci admodum Hispanis procurandis, quadripartitis Æthiopum, Indorum, & Hispanorum virorum juvenumque sodalitatibus regendis, necnon litterarum magisterio, atque solitis collegiarum ministeriis gnaviter occupabantur: plerisque inter Indos degentibus, aut è Collegiis per certa temporum intervalla emissis, & longè latèque Apostolico more excurrentibus: adeò ut Claudius Aquaviva, hujus Provinciæ author, opinione non falsus sit, dum existimavit, Paraquariensi Provinciæ splendorem quidem urbium defuturum, sed eum defectum compensatum iri frequentibus ad Barbaros excursionibus: quod sanè ab prima fundatione usque ad hæc tempora ita evènit, ut jure merito Paraquariam Missionariorum Provinciam nuncupare possis. Quamquàm non negarim novarum expeditionum cursum aliquousque retardatum, ob infestationem Mamalucorum, & penuriam Sociorum rebus conservandis vix sufficientium. Quæ penuria subsequenti tempore ob creditas calumniatorum fabellas crevit, retentis in Europa optatissimis Sociorum subsidiis, eoque frustratis numerosioribus Barbarorum conversionibus, tum multiplicandis, cum benignum nobis sidus affulserit. Et sanè his, de quibus scribimus annis, non unis in locis affulgebat spes usque ad nostra tempora continuata dilatandi Christiani imperii; inflammante præsertim Sociorum animos trans Paraquarium & in Chaquensis provinciæ aditu recenter fuso sanguine, & adventibus plerisque grandibus Heroum vestigiis pedem insigere. Nec abnuebant, quantum per inopiam operariorum licebat, Franciscus Lupercius Provincialis, paulò post è Paraquaria ad Peruviam Societatem moderandam evocatus, quantæcumque expeditionis urgendæ capax, & Joannes-Baptista Ferrufinus Italus, ejus successor, placidi quidem vir ingenii, sed in causâ lucrandarum animarum plus satis incalentescentis. Quibus inceptoribus quamvis nova oppida fundari non potuerint, Socii tamen quanto numero potuere, Barbaros, per latissimas regiones dispartatos, ad Christi ovile reducebant, reductosque pascebant, magno semper rei Christianæ incremento. Præerat hoc anno Urvaicensibus Patanensibusque Sociis Josephus Cataldinus, Franciscum Diastanium successorem mox habiturus, tantam laudem promeritus, quantam ei peperere per medium fermè sæculum inter Barbaros continuari labores, & virtutes planè Apostolicæ. Eminebant inter tres & quadraginta Sacerdotes ei subcenturiatos Simon Maçeta, Claudius Ruferius, Paulus Benavidius, Didacus Salazarius, Josephus Oregius, Petrus Mola & Franciscus Cespedes, non ita pridem defuncti, grande nomen in continuatione Annalium cum superstitibus fortituri. Sublato verò nuper Petro Romero, sex Itatineses Socii, duce Justo Vansurkio Mansilla, in ultiores palmas intendebant, quas non diu post supeditavere Mamaluci prædones, interfecto crudeliter in defensione sui ovilis Alfonso Ariâ, excelsi viro animi, multisque victoriis decore: & vexato supra modum Christophoro Arenâ, qui post Itatinesis regionis devastationem, & violentam à prædonibus detentionem, morbo ob dissipatos Neophytos ex mæore, ut creditum est, contracto, tantum non in oculis meis fatis ad Urvaicam piè concessit, sepultusque ad Didaci Alfari, Rochi Gonsalvii, & sociorum latus: ut qui propè ad Martyrii gloriam accefferat, Heroibus jungeretur. Socios in Calchaquina valle degentes regebat Ferdinandus Torreblanca, majori labore, quàm fructu; pervicacissimâ gente avitos mores ejurare renuente. Nihilominus persistebat Societas duabus in sedibus malignum hunc agrum excolere, obstinationem Barbarorum Christianâ constantiâ everberare omni ope contendens. In Collegiis florebant emeriti senes Didacus Boroa, Franciscus Vasquius Truxillius, Christophorus à Torre, & alii præstantes viri, à quorum laudibus, quamvis defuncti sint, mihi

CAPIT
XXIV.
Provinciæ
status.

erit abstinentium, ne antevortam tempora, resque alteri volumini destinatas malignè deflorem. Et longè potiori jure commendationi superstitum (contentus eorum facta suis temporibus pro more narrasse) supersedebam, non nescius vivam virtutem semper suis laudatoribus facessere negotium, & longè securius laudari eos, quorum merita in tuto versantur. Asserere tamen non verebor, omnibus Paraquariensibus Sociis virtute nihil carius esse, & infra propriam virtutem nihil antiquius habere, quàm omni hominum generi prodesse. Instigante eos, post Majorem Dei gloriam, Regis Catholici munificentia, minimam hanc provinciam non interruptis favoribus prosequentis, nullisque sumptibus parcentis, quò idonei propagatores fidei ex Europa hùc mittantur, & missi alantur, vestiantur, defendantur, rebusque omnibus procurentur. Et sanè ex grati animi desiderio, omnibus lætitiis exilière Paraquarienses Socii, quando ipsis compertum fuit, Societatem nostram univèrsam in octavis Comitii suis generalibus decrevisse, indicenda esse suffragia pro Rege Catholico, eique nomine Congregationis agendas gratias, ob magnos sumptus, quos fecit, facitque in dies in Indicis Missionibus. Quà etiam gratitudine ductus Andreas Rada Paraquariæ nostræ, ut vocamus, Visitator, præter quotidianas in Sacris omnibus apprecationes, & menstrua sacrificia pro Catholica Majestate ab singulis Missionariis litari solita, nuperrimè injunxit in cunctis hujus provinciæ sedibus, post invocationem Sanctorum, quotidie pro Regis Catholici incolumitate preces esse fundendas; omniq; modo adnitendum, ut Regiæ munificentia pro nostra parvitate respondeamus. Quibus in votis quiescere gestit calamus, antè Deum precatus, ut Philippo Magno, in præmium propagatæ & conservatæ ubique Fidei, necnon procuratæ tot mortalibus salutis, post diutissimum in terris imperium, Regnum interminabile concedat.

FINIS.

INDEX